

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Per 1
november
2026

COMMISSIE DOG DANCE

Richtlijnen voor de beoordeling van een Dog Dance Routine

Richtlijnen voor de beoordeling van een Dog Dance Routine

Uitgegeven door de Commissie Dog Dance

Raad van Beheer

Uitgave I, versie: 8 april 2026

Inhoud

Hoofdstuk I Algemeen	3
I.1. Bevoegdheid van keurmeesters en hoofdkeurmeesters	3
Hoofdstuk II De taak van keurmeester	3
II.1. Wat wordt er van een keurmeester verwacht?	3
II.2. Goede keurmeesters-praktijken	4
II.3. De taak van hoofdkeurmeester op wedstrijden	6
II.4. De algemene regels en richtlijnen van de Raad van Beheer (RvB)	7
Hoofdstuk III Het keuren op een wedstrijd	9
III.1. Het doel van Dog Dance wedstrijden	9
III.2. Het scoresysteem en verbale beoordeling	9
III.3. Fouten – aftrek en diskwalificatie	10
Hoofdstuk IV De onderdelen van een routine	12
IV.1. Presentatie.....	12
IV.2. Inhoud.....	14
IV.3. Artistieke interpretatie	15
IV.4. Partnerschap en welzijn	18
Hoofdstuk V Competitieklassen	20

Hoofdstuk I Algemeen

I.1. Bevoegdheid van keurmeesters en hoofdkeurmeesters

Om een erkende keurmeester voor Dog Dance te worden, moet men voldoen aan de op dat moment geldende kwalificatie-eisen van de Nederlandse Kennelclub, de Raad van Beheer. Het is echter belangrijk dat nieuwe keurmeesters zich realiseren dat er, zelfs na formeel benoemd te zijn, nog veel te leren en te bestuderen valt met betrekking tot de Dog Dance sport, algemene kennis over honden en het maken van choreografieën.

In deze richtlijnen verwijst de term 'keurmeester' naar zowel hoofdkeurmeesters als 'standaard' keurmeester. De term 'hoofdkeurmeester' verwijst specifiek naar de verantwoordelijke keurmeester van een bepaalde wedstrijd.

Hoofdstuk II De taak van keurmeester

II.1. Wat wordt er van een keurmeester verwacht?

Werken als keurmeester is een veeleisende taak. Een keurmeester moet in zijn werk consistent en eerlijk zijn tegenover alle deelnemers. Naast het beoordelen hebben keurmeesters ook andere verantwoordelijkheden (zoals opleidingsverplichtingen).

Een keurmeester moet duidelijk inzicht hebben wat van combinaties wordt verwacht in elke wedstrijdklasse en de klassen goed van elkaar kunnen onderscheiden. Daarnaast moet een keurmeester nauwkeurig de routines kunnen observeren en snel beslissingen kunnen nemen. Consistentie kan worden gewaarborgd door bijvoorbeeld een systematische methode te hanteren voor het noteren van waarnemingen tijdens het bekijken van de routines.

De keurmeesters mogen tijdens de routine niet met elkaar overleggen, tenzij dit absoluut noodzakelijk is (bijvoorbeeld bij het beslissen over een onmiddellijke diskwalificatie). Ook met aspirant keurmeesters mag pas tussen de routines door worden overlegd, nooit tijdens de routine en niet voordat de erkende keurmeester de routine volledig heeft beoordeeld. Hiermee wordt voorkomen dat keurmeesters hun beoordeling van elkaar laten afhangen en wordt tevens voorkomen dat de geleider tijdens de routine wordt afgeleid.

Elke routine dient met evenveel aandacht beoordeeld te worden en de keurmeester moet de deelnemers kunnen uitleggen waarom zij de gegeven punten hebben ontvangen. Elke routine wordt met dezelfde positieve verwachting bekeken en bij twijfel wordt het voordeel gegeven aan de hond en de geleider. Een goed keurmeester heeft begrip en geduld voor de deelnemers, evenals voor hun nervositeit, eventueel gebrek aan ervaring en een mogelijke misser in de wedstrijdrijng.

Samengevat: een goed keurmeester is eerlijk en begripvol naar iedereen, heeft waardering voor elke routine en zet zijn of haar volledige expertise in om elke routine passend te beoordelen. Iedere deelnemer heeft immers veel tijd en moeite gestoken in de voorbereiding van de uitvoering.

De taken van een keurmeester vereisen verschillende persoonlijke eigenschappen, zoals concentratievermogen, het vermogen om snel en onderbouwde beslissingen te nemen, integriteit en de capaciteit om opgedane kennis over de sport toe te passen. En vanzelfsprekend is het belangrijk dat een keurmeester ook geniet van de uitvoeringen die hij/zij beoordeelt! Andere nuttige eigenschappen zijn begrip, een vlotte communicatie, diplomatiek inzicht en het vermogen om kritiek te verdragen (aangezien keurmeesters hier wel eens mee te maken kunnen krijgen).

Het is uiterst belangrijk dat een keurmeester zich realiseert dat, ondanks de schijnbare subjectiviteit van artistieke beoordelingen, persoonlijke voorkeuren zoals muzieksmaak of een voorkeur voor bepaalde hondenrassen geen invloed mogen hebben op de puntentoekening. De taak van een keurmeester is niet om te beoordelen of de muziek leuk is of dat het thema van een routine aansluit bij zijn persoonlijke smaak, maar om te beoordelen of de gekozen muziek goed is gebruikt en geïnterpreteerd en of de routine als een echt geheel wordt gepresenteerd.

Bij de beoordeling moet rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van elk ras en individu. Er mag bijvoorbeeld niet van een Newfoundlander, een Teckel en een Chihuahua worden verwacht dat zij dezelfde bewegingen uitvoeren. Het temperament en de fysieke eigenschappen van het ras moeten worden meegenomen in de beoordeling. Bewegingen die de gezondheid van een hond in gevaar kunnen brengen worden niet aangemoedigd en er wordt niet uitsluitend waarde gehecht aan een snelle of langzame uitvoering of een bepaalde uitstraling, ongeacht het ras of type hond.

Een goed keurmeester weet verschillende creatieve routines te waarderen, mits de hond op passende en positieve wijze een rol speelt in de routine. Bovendien moet worden erkend dat zelfs binnen hetzelfde ras grote verschillen kunnen bestaan in de manier van werken tussen individuele honden, zonder dat de ene manier per definitie beter wordt beoordeeld dan de andere.

Naast een consistente en systematische aanpak en respect voor de uitgangspunten van elke combinatie, moet een keurmeester beseffen dat keuren een vaardigheid is die voortdurend verder ontwikkeld moet worden. Elk keurmeester blijft leren tijdens zijn carrière en moet bereid zijn zichzelf voortdurend te verbeteren, bijvoorbeeld door zich verder te verdiepen in hondenfysiologie, training en/of choreografie. Om dit te ondersteunen, is het de taak van de Commissie Dog Dance om nascholingsbijeenkomsten te organiseren, waarin deze onderwerpen aan bod komen en kunnen worden besproken binnen de keurmeesters gemeenschap.

II.2. Goede keurmeesters-praktijken

Een uitnodiging om als keurmeester op een wedstrijd te fungeren dient alleen te worden geaccepteerd als men zich daadwerkelijk kan inzetten op de betreffende dag, met inachtneming van factoren zoals gezondheid en persoonlijke verplichtingen. Annuleren is alleen toegestaan bij dwingende redenen of onmacht en moet onmiddellijk aan de organisator worden gemeld.

Een keurmeester mag nooit instemmen met het beoordelen van meer routines op een dag dan hij of zij met een consistente en eerlijke standaard kan evalueren. Het aantal te beoordelen teams dient om deze reden vooraf met de wedstrijdorganisatie te worden afgestemd, en de organisator moet de keurmeesters voldoende pauzes geven om de kwaliteit van het keuren te waarborgen. Keurmeesters mogen op geen enkel moment vertrouwen op anderen om te helpen met het keuren.

Een keurmeester moet minimaal 30 minuten voor aanvang van de eerste routine aanwezig zijn bij de wedstrijd en in staat zijn te jureren binnen de door de organisator gestelde tijdslimiet zonder dat dit de kwaliteit van de beoordeling aantast. Bij kampioenschappen kan de beoordelingstijd per routine bijvoorbeeld slechts rond de twee minuten liggen. Mocht de keurmeester twijfels hebben bij de gestelde beoordelingstijd, dient dit tijdig besproken te worden met de wedstrijdorganisatie.

De keurmeester dient bekend te zijn met de door de Raad van Beheer goedgekeurde regels en richtlijnen. De beoordeling van deelnemers moet objectief en betrouwbaar gebeuren en bijdragen aan een positieve sfeer op de

wedstrijdlocatie. De keurmeester concentreert zich volledig op het keuren en maakt bij voorkeur aantekeningen om een consistente beoordelingslijn gedurende de hele wedstrijd te handhaven.

Bij de jurering moet men onpartijdig en onbevooroordeeld te werk gaan. Dit betekent dat een keurmeester altijd zijn persoonlijke vooroordelen uitschakelt, zodat niet wordt gekeurd op basis van muziek- of themakeuzes die bij de keurmeester de voorkeur hebben, en zodat eerdere hoge prestaties of mislukkingen van een combinatie geen invloed hebben op de beoordeling van de huidige uitvoering.

Keurmeesters dragen een grote verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van de sport. Deelnemers zullen oefeningen tonen waarvan ze denken dat keurmeesters deze waarderen en waarmee ze hoge scores kunnen behalen. Daarom mogen bewegingen die schadelijk of ongeschikt zijn voor (het niveau van) de hond niet worden beloond met punten. Ruw omgaan met de hond of het afdwingen van oefeningen past niet binnen de hondensport en moet leiden tot puntenaftrek of zelfs diskwalificatie.

Een keurmeester vertegenwoordigt de Raad van Beheer en dient zich in alle opzichten overeenkomstig te gedragen. Over het algemeen moet de houding van een keurmeester professioneel en vriendelijk zijn richting de deelnemers, collega keurmeesters, de wedstrijdorganisatie en overige betrokkenen. Zo is het gepast om deelnemers beleefd en vriendelijk te benaderen op de wedstrijdlocatie. Tijdens de sociale omgang met deelnemers en bezoekers op de wedstrijdlocatie moet een keurmeester er altijd op letten dat zijn of haar gedrag geen twijfel oproept over de onpartijdigheid van het keuren, evenmin geeft de keurmeester specifieke instructies vooraf of commentaar achteraf (voordat de prijsuitreiking heeft plaatsgevonden) aan individuele deelnemers. Na de wedstrijd mag een keurmeester geen publieke of negatieve opmerkingen maken over prestaties, noch tegenover andere deelnemers noch in het openbaar. Deelnemers mogen echter altijd zelf om verduidelijking van hun beoordeling vragen. In dat geval dient de keurmeester op een vriendelijke en opbouwende manier uitleg te geven over de toegekende score. Gesprekken over individuele beoordelingen mogen alleen met de betreffende deelnemer zelf worden gevoerd.

Soms wordt een keurmeester gevraagd om na de wedstrijd commentaar te geven voor bijvoorbeeld een rasverenigingstijdschrift. In zo'n geval mogen alleen algemene opmerkingen over de wedstrijd worden gemaakt, zonder details over individuele prestaties, tenzij met toestemming van de deelnemer. Ook op eigen websites, blogs, Facebook of andere sociale media mag een keurmeester geen expliciet of negatief commentaar geven op prestaties van deelnemers. Daarnaast is het belangrijk dat een keurmeester nooit het oordeel of de punten van andere keurmeesters bekritiseert richting de deelnemers of sociale media. Algemene, bemoedigende feedback bij de prijsuitreiking is vanzelfsprekend toegestaan.

Op de wedstrijdlocatie kleedt de keurmeester zich gepast, rekening houdend met de omstandigheden. De kleding mag geen twijfel oproepen over de professionaliteit of onpartijdigheid van de keurmeester. Het dragen van kleding met reclame voor hondensport-gerelateerde merken is bijvoorbeeld niet toegestaan. In de directe omgeving van de ring mag niet worden gerookt, een mobiele telefoon mag tijdens het keuren niet worden gebruikt (een mobiele telefoon mag wel in vliegtuigmodus als rekenmachine worden gebruikt) en andere afleidende activiteiten zijn niet toegestaan.

Een keurmeester dient zich ervan bewust te zijn dat hij of zij in de ogen van andere Dog Dance liefhebbers altijd als keurmeester kan worden gezien, niet alleen op de dag van de wedstrijd. Daarom is het belangrijk om ook in andere situaties professioneel gedrag te tonen.

Een extra uitdaging voor keurmeesters is hun aanwezigheid op sociale media. Hier is het van cruciaal belang om de ethiek van het keuren in gedachten te houden. Een keurmeester vertegenwoordigt niet alleen zichzelf, maar ook de hele keurmeesters-groep. Daarom is het ongepast om wedstrijdprestaties of beoordelingen van andere keurmeesters in het openbaar te bespreken, omdat dit zowel de eigen geloofwaardigheid als die van alle keurmeesters kan ondermijnen en het vertrouwen van deelnemers in het systeem kan schaden.

Wanneer een keurmeester persoonlijke meningen over de sport en eventuele beoordelingen deelt, kan dit voor liefhebbers moeilijk te onderscheiden zijn van algemeen geldende beoordelingsprincipes. Daarom is het belangrijk om expliciet te vermelden wanneer een mening persoonlijk is.

Dit betekent echter niet dat keurmeesters niet actief mogen zijn op sociale media of de hondensportgemeenschap niet mogen ondersteunen buiten de wedstrijden om. Wel moet elk keurmeester zich volledig bewust zijn van de eigen rol en zorgvuldig afwegen hoe en wanneer deel te nemen aan discussies over Dog Dance op sociale media. Opbouwend overleg tussen keurmeesters onderling worden wel aangemoedigd.

De Raad van Beheer heeft een overheersende verantwoordelijkheid en kan in individuele gevallen de goedkeuring tot keurmeester tijdelijk opschorten of permanent intrekken wanneer wordt geoordeeld dat de betreffende keurmeester niet (meer) over de vereiste fysieke of mentale capaciteiten beschikt, wanneer de keurmeester de sport en/of Raad van Beheer op ongepaste wijze vertegenwoordigt of wanneer de keurmeester zich onvoldoende inspant om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen binnen de sport, waardoor de beoordeling te veel afwijkt van die van andere keurmeesters. Overigens geldt niet dat een bepaalde handicap het jureren zal uitsluiten.

II.3. De taak van hoofdkeurmeester op wedstrijden

Het functioneren als hoofdkeurmeester is een belangrijke taak en bevat meer verantwoordelijkheid dan het functioneren als wedstrijdkeurmeester.

Het is aanbevolen om elke klasse door minstens twee keurmeesters te laten beoordelen. De organisator is degene die een keurmeester vraagt om de rol van hoofdkeurmeester op zich te nemen.

De hoofdkeurmeester is verantwoordelijk voor het verloop van de wedstrijd: hij/zij controleert of de wedstrijdomstandigheden geschikt zijn voor de uitvoering van de wedstrijd, beoordeelt wanneer een uitvoering onderbroken moet worden (bijvoorbeeld vanwege problemen met de muziek, een loslopende hond in of om de wedstrijdring of andere verstoringen) en bepaalt hoe verder te handelen na een onderbreking. Deze beslissingen zijn waar nodig en mogelijk gebaseerd op de algemene regels en richtlijnen van de Raad van Beheer en de discipline-specifieke regels en beoordelingsrichtlijnen.

De hoofdkeurmeester moet ook, tot op zekere hoogte, in staat zijn om de gezondheid van de honden te beoordelen: als een hond duidelijk tekenen van ziekte of mankementen vertoont, moet de hoofdkeurmeester in staat zijn het duo uit de wedstrijd te nemen. In geval van twijfel is het de taak van de hoofdkeurmeester om te beoordelen of de hond gezond genoeg is om deel te nemen aan de wedstrijd.

De hoofdkeurmeester is ook verantwoordelijk voor het behandelen van bezwaren en het oplossen van eventuele conflicten ter plaatse door overleg. Ten slotte ondertekent de hoofdkeurmeester de hondenlogboeken.

Kortom, de hoofdkeurmeester is de hoofdverantwoordelijke voor het verloop van de wedstrijd. Daarom moet de hoofdkeurmeester bereid zijn om met mensen te overleggen en vooral kalm, en als een autoriteit die vertrouwen wekt, kunnen optreden wanneer de situatie daarom vraagt.

Het hoofdkeurmeester-werk vereist van de keurmeester nog meer bereidheid om moeilijke beslissingen te nemen, kennis van de regels en richtlijnen van de Raad van Beheer en de bereidheid om zich in te zetten om problemen op te lossen. In het geval van Dog Dance is het belangrijk te onthouden dat, zelfs in een panel van drie keurmeesters, er slechts één hoofdkeurmeester is die de eindverantwoordelijkheid draagt voor het verloop van de wedstrijd.

II.4. De algemene regels en richtlijnen van de Raad van Beheer (RvB)

Naast de discipline-specifieke regels en richtlijnen voor Dog Dance, zijn er ook de algemene regels en richtlijnen van de RvB die voor alle disciplines gelden. Elke keurmeester zou zich vertrouwd moeten maken met deze regels om te weten hoe te handelen in praktische situaties. Zowel de hoofdkeurmeester als de andere beoordelende keurmeesters moeten op de hoogte zijn van de regels over mogelijke belangenverstremming en in staat zijn om hun mogelijke belangenconflicten met betrekking tot een bepaalde combinatie te melden.

Om onpartijdige jurering te waarborgen, heeft het de voorkeur dat een keurmeester geen routines beoordeelt die worden uitgevoerd door directe familieleden, vaste cursisten of door honden die hij of zij bezit, mede bezit of heeft gefokt onder zijn of haar kennelnaam ¹.

In de rol van hoofdkeurmeester is het van cruciaal belang om goed bekend te zijn met de regels van de RvB en de verschillende procedures. De hoofdkeurmeester heeft meer beslissingsbevoegdheid dan andere keurmeesters met betrekking tot het verloop van de wedstrijd en heeft dus ook meer verantwoordelijkheid. De hoofdkeurmeester moet in staat zijn om andere keurmeesters desgewenst te begeleiden bij vragen over de regels. Als hoofdkeurmeester is het belangrijk om goed op de hoogte te zijn van de procedures rondom bezwaren en meldingen over agressieve honden, zodat er direct een strategie klaar is voor het geval deze zich voordoen. Hoewel het uiteraard wenselijk is dat er geen bezwaren of agressieve honden zijn, kan er altijd een situatie optreden waarbij een van deze procedures vereist is. Daarom mag een keurmeester nooit in de veronderstelling verkeren dat een bepaalde regel of richtlijn zelden van toepassing zal zijn. Ook zeldzamere situaties moeten kunnen worden opgelost.

Een specifiek uitdaging voor Dog Dance wedstrijden is de muziek en de technische problemen die daarmee gepaard kunnen gaan. Als er problemen zijn met het geluidssysteem, is het de taak van de hoofdkeurmeester om een beslissing te nemen over de juiste procedure (bijvoorbeeld als het probleem wordt beschouwd als een ernstige verstoring, zoals het ontbreken van muziek). De hoofdkeurmeester kan de uitvoering onderbreken en eisen dat deze opnieuw wordt uitgevoerd of dat deze wordt voortgezet vanaf het punt waar het probleem zich voordeed. Het is van belang dat de beslissing over het al dan niet voortzetten van de uitvoering bij de hoofdkeurmeester ligt, en niet bij de deelnemer.

Als de muziek stopt tijdens een routine, moet de deelnemer de kans krijgen om de routine te voltooien. De back-upmuziek van de geleider mag worden gebruikt en/of alternatieve apparatuur, als dit de reden was voor het falen. De keurmeesters moeten doorgaan met het beoordelen vanaf het punt waarop de muziek stopte. Als de deelnemer besluit zich terug te trekken uit de klasse, worden er nul punten toegekend.

¹ In de toekomst is het streven dit, conform internationale regels, niet toe te staan.

De hoofdkeurmeester is uiteraard ook verantwoordelijk voor beslissingen met betrekking tot andere onredelijke verstoringen, zoals in alle andere onder de RvB vallende disciplines.

Hoofdstuk III Het keuren op een wedstrijd

III.1. Het doel van Dog Dance wedstrijden

Het doel van de hondensport Dog Dance is dat een combinatie van een geleider en een hond een creatieve en originele choreografie uitvoeren welke ondersteund wordt door passende muziek. Hierdoor ontstaat een samenhangend geheel dat op zelfverzekerde wijze gepresenteerd wordt. Er wordt duidelijk rekening gehouden met de specifieke eigenschappen van de hond, zowel de rastypische als de individuele talenten. De positieve samenwerking binnen het team komt duidelijk naar voren en toont de trainingsvaardigheden en het plezier. Hoewel de geleider de aanwijzingen via artistieke expressie geeft ligt de nadruk van de performance te allen tijde bij de hond. Op geen enkel moment zijn oefeningen die de hond kunnen schade toegestaan. Evenmin wordt een hardhandige behandeling of dwang toegestaan.

Bij het beoordelen van Dog Dance wordt er gescoord op vier verschillende gebieden: Presentatie, Inhoud, Artistieke interpretatie en Partnerschap en welzijn. De keurmeester moet in staat zijn om al deze gebieden als onafhankelijke onderdelen te beoordelen zonder het totaal van het optreden uit het oog te verliezen.

Het beoordelen is moeilijk omdat de keurmeester zich niet alleen mag richten op de specifieke kenmerken van de afzonderlijke onderdelen, maar hij of zij moet het optreden dus ook steeds in zijn geheel kunnen volgen. Tegelijkertijd moet ook de definitie van de discipline in het achterhoofd gehouden worden. En deze definitie benadrukt het belang van de functionele totaliteit. Het is dus primair belangrijk om het geheel en de samenwerking van de verschillende onderdelen te kunnen zien en daarnaast in staat te zijn om de verdiende punten op vier gebieden te splitsen.

Bij het beoordelen van de algehele uitvoering wordt als een sterk optreden beschouwd een goed doordachte routine waarin de hond en de samenwerking van het duo op een positieve manier naar voren komen. Bij het keuren moet altijd in acht worden genomen dat Dog Dance een prachtige en plezierige ervaring voor het publiek moet zijn – en dat de hond hierin de hoofdrol moet spelen.

III.2. Het scoresysteem en verbale beoordeling

Bij het beoordelen van wedstrijdvoeringen wordt een puntschaal van 0 tot 30 gebruikt. De verschillende puntenaantallen komen overeen met verschillende mondelinge beoordelingen. Hoewel mondelinge beoordelingen niet direct worden gebruikt bij het toekennen van punten, kan het voor de keurmeester gemakkelijker zijn om het juiste aantal punten toe te kennen met behulp van deze beoordelingen. Hieronder is een tabel te vinden die de mondelinge beoordelingen koppelt aan de bijbehorende puntenscores.

Voor de Presentatie, Inhoud en Artistieke interpretatie is het maximale aantal punten 9, voor het Partnerschap en welzijn is het 3 punten. Een individuele keurmeester geeft een score met één decimaal nauwkeurigheid voor elk van de categorieën. Het gemiddelde van de keurmeesters wordt afgerond op twee decimalen.

Beoordelingen en de bijbehorende scores per onderdeel in Dog Dance wedstrijden:

	Beoordeling van-tot	Onderdeel 9 punten (max)	Onderdeel 3 punten (max)
Onvoldoende	0 - 10	0 - 3	0 - 1
Matig	10 - 17	3 – 5.1	1 – 1.7
Voldoende	17 - 21	5.1 – 6.3	1.7 – 2.1
Goed	21 - 24	6.3 – 7.2	2.1 – 2.4
Zeer goed	24 - 27	7.2 – 8.1	2.4 – 2.7
Uitmuntend	27 - 30	8.1 - 9	2.7 - 3

De mondelinge totale beoordeling wordt dus berekend op basis van de som van alle punten (maximum 30) en de individuele onderdeelpunten, gerelateerd aan de maximale score per categorie (9p of 3p). Als bijvoorbeeld de beoordeling van de uitvoering van het duo op het gebied van het onderdeel inhoud 'Goed' was, dan zou het bijbehorende puntenaantal voor dit onderdeel tussen 6,3 en 7,2 liggen. Het puntenaantal dat leidt tot promotiepunten is toegelicht in hoofdstuk IV van de 'Uitvoeringsregels Dog Dance'.

III.3. Fouten – aftrek en diskwalificatie

In de 'Uitvoeringsregels Dog Dance' worden verschillende voorbeelden van fouten die kunnen leiden tot aftrekpunten (hoofdstuk V) of diskwalificatie (hoofdstuk VI) opgesomd. In de ernstigste gevallen betreft het fouten die leiden tot diskwalificatie. Fouten die leiden tot diskwalificatie zijn, zoals de naam al aangeeft, fouten waarvan de uitvoering van het duo wordt afgekeurd. De diskwalificatie wordt altijd door de keurmeesters gezamenlijk besloten, waarbij de keurmeesters in geval van twijfel overleg plegen. Het valt onder de verantwoordelijkheid van de hoofdkeurmeester om een deelnemer op de hoogte te stellen van een diskwalificatie.

Onder de diskwalificerende fouten vallen onder andere het verlaten van de ring door de hond (zonder direct weer door te werken), het bestraffen van de hond tijdens de wedstrijd, of het doen van behoefte door de hond in de ring (een volledige lijst is te vinden in de bovengenoemde hoofdstukken van de 'Uitvoeringsregels Dog Dance'). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen lichtere en zwaardere redenen van diskwalificatie: de eerste vorm resulteert in een meetellende score (van 0) voor eventuele selectiecriteria, de zwaardere vorm geeft geen score en telt daarom niet mee als een gelopen wedstrijd.

Daarnaast bestaan er bij de diverse onderdelen behorende ernstige fouten, waarvoor minimaal twee punten worden afgetrokken. Lichtere fouten (vaak mildere vormen van de ernstige fouten), leiden tot een lagere puntenaftrek, maar altijd in verhouding tot de ernst van de fout.

Bij het beoordelen van de ernst van een fout is het belangrijk om het geheel van de routine in overweging te nemen: hoe ernstig verstoort de fout de uitvoering? Hoeveel van de uitvoering is niet goed uitgevoerd of werd onvolledig gepresenteerd? Het is vooral belangrijk te onthouden dat, naast de specifiek genoemde voorbeelden, alle andere afwijkingen van de gewenste uitvoering invloed hebben op de beoordeling.

Er dient voorkomen te worden dat een fout dubbel wordt aangerekend.

Het heeft de voorkeur om een fout zoveel mogelijk in één onderdeel te verrekenen, tenzij de fout van invloed is op meer onderdelen: dan worden de totale aftrekpunten voor deze fout verdeeld over die onderdelen die van toepassing zijn.

Tijdens de carrière van een keurmeester zullen zich altijd verrassend situaties kunnen voordoen en zal er een fout voorkomen die niet beschreven is. In een dergelijk geval schat de keurmeester de ernst van deze fout in en geeft de daarbij passende aftrekpunten. ***De keurmeester bepaalt, in verhouding tot de ernst van de fout, steeds de hoogte van de aftrek!***

Het scoreformulier bevat geen specifieke sectie voor aftrekpunten, dus deze zullen zichtbaar zijn in de totaalscore van het betreffende onderdeel en niet specifiek benoemd worden.

Hoofdstuk IV De onderdelen van een routine

IV.1. Presentatie

Presentatie is het onderdeel dat zich richt op het succes van het optreden van die dag zelf. Dog Dance is een moeilijke discipline om uit te voeren, en een geslaagd optreden vereist succes op verschillende deelgebieden.

Samenwerking: Samenwerking is de basis van het hele optreden. Dit omvat zowel goed contact, bereidheid om samen te werken als een positieve werkrelatie. In Dog Dance, zoals in elke hondensport, is het bijzonder belangrijk dat de hond niet met tegenzin werkt en dat de begeleider niet agressief of boos is. In een discipline die voor het publiek wordt gepresenteerd geeft de onwil van de hond of irritatie van de geleider bovendien een onaantrekkelijk beeld. De keurmeester heeft de verantwoordelijkheid om de deelnemers te ondersteunen bij het opbouwen van een positieve samenwerking en hen aan te moedigen, zelfs in moeilijke situaties.

Vloeiendheid: Correct uitgevoerde oefeningen en een mooie samenwerking zijn echter niet voldoende voor een ideale uitvoering in het onderdeel Presentatie. De routine moet ook vloeiend verlopen, zonder onnodige onderbrekingen tussen de oefeningen. Dit is belangrijk zodat de routine één soepel geheel vormt.

Respons op de gegeven aanwijzingen: Een positieve houding van zowel de hond als de geleider alleen zijn niet voldoende om een optreden als goed gepresenteerd te beschouwen. De hond moet ook bereid zijn om de gegeven aanwijzingen uit te voeren en dit te doen zonder onnodige vertraging. Dit betekent niet dat de hond zo snel mogelijk moet zijn, maar dat hij duidelijk reageert op de aanwijzingen wanneer deze worden gegeven. Dit toont ook de motivatie van de hond. Het is belangrijk om de natuurlijke snelheid van verschillende hondenrassen in acht te nemen, zodat we als keurmeester een eerlijke beoordeling kunnen geven.

Wijze van aanwijzingen geven: De aanwijzingen zouden in principe gematigd moeten zijn en passend verwerkt zijn in de choreografie. Of het nu gaat om verbale aanwijzingen, handgebaren of lichaamstaal: het doel is dat het optreden bewonderd kan worden zonder dat men afgeleid wordt door duidelijke signalen die afleiden van het geheel. Wat betreft verbale aanwijzingen, moet worden overwogen of ze de muziek verstoren. Wat betreft gebaren is het belangrijk om te letten op de vraag of de beweging duidelijk past binnen de choreografie van de begeleider, of dat het er onlogisch uitziet. Het is ook niet de bedoeling dat de hond gelokt wordt met gebaren.

Het optreden van de dag: Hiermee wordt bedoeld hoe goed de hond en de geleider de routine uitvoeren. In een ideale situatie voeren de hond en geleider de routine soepel uit van begin tot eind zonder moeilijkheden of zichtbare fouten.

Correcte uitvoering van oefeningen, zelfverzekerdheid: Het optreden wordt ook beïnvloed door hoe zeker de hond de gepresenteerde oefeningen beheerst. Worden de oefeningen correct uitgevoerd? Is de hond zeker van zijn uitvoering, of twijfelt hij? Zijn er botsingen met de begeleider of hapert de hond halverwege een oefening? Kan de hond de oefeningen uniform door de hele routine uitvoeren, of varieert de uitvoering? Het is ook belangrijk dat de hond voldoende zelfbeheersing heeft om de oefeningen uit te voeren en hij moet voldoende spierkracht en fysieke capaciteiten hebben, zodat hij niet struikelt tijdens zijn optreden en fysiek en mentaal zelfverzekerd kan presteren in een wedstrijd situatie.

In HTM (Heelwork to Music) moet de hond de bewegingen van de geleider nauwkeurig volgen en de posities duidelijk beheersen, dit wordt goed weergegeven tijdens het zelfstandig kunnen innemen van een positie en het meegaan in variaties in richting en snelheid.

Hoewel we in Freestyle geen vaste oefeningen hebben, kunnen we als keurmeester toch beoordelen hoe goed de hond de gepresenteerde oefeningen beheerst, vooral op basis van consistentie, lichaamsbeheersing en duidelijkheid van de oefeningen (hebben de oefeningen een begin en een einde? Was het duidelijk wat er precies moest gebeuren?).

Afwijkingen in de ideale uitvoering die leiden tot puntenaftrek bij het onderdeel Presentatie: Vooral irritatie van de geleider, strenge aanwijzingen, onwil van de hond om te werken en herhaaldelijk afdwalen binnen de ring worden beschouwd als ernstige fouten, waarvoor minimaal twee punten worden afgetrokken. Deze fouten worden als ernstig beschouwd vanwege hun aard en het feit dat ze het geheel verstoren.

Dit omvat ook blaffen of ander overmatig geluid maken gedurende de routine; dit leidt tot een aftrek van maximaal 2 punten. Enkele blaffen zijn echter toegestaan. Voor alles daartussenin wordt de aftrek bepaald op basis van de ernst van het probleem.

Onder overmatig blaffen verstaan we bijvoorbeeld gedurende de gehele routine blaffen of geluid maken of wanneer de hond meerdere lange blafseries maakt. Omdat blaffen en geluid maken nogal kunnen variëren en verschillende effecten kunnen hebben op de totale uitvoering, is het belangrijk in ogeschouw te nemen in hoeverre het blaffen of geluid maken de uitvoering beïnvloedt: wordt de muziek bijvoorbeeld moeilijker hoorbaar, dan leidt dit eerder tot de maximale puntenaftrek. Dit onderwerp geeft regelmatig aanleiding tot discussie, omdat sommige rassen gevoeliger zijn voor het reageren met geluid. De basis van deze aftrekpunten is dat overmatig blaffen of geluid maken vaak wijst op werkproblemen. En het is van belang in een artistieke discipline dat het publiek de gelegenheid heeft om zich te concentreren op de muziek die tenslotte een belangrijk onderdeel is van het optreden. In extreme gevallen kan het zelfs onmogelijk zijn voor de keurmeester om de muziek te beoordelen omdat deze niet te horen is. Daarom is het belangrijk dat wij als keurmeesters ook de geleiders van honden die weinig blaffen aanmoedigen om hier aandacht aan te besteden tijdens hun training; geluid is immers een probleem dat vaak verergert naarmate de tijd verstrijkt.

Het onderdeel Presentatie wordt ook beïnvloed door de wijze waarop het team de ring betreedt en verlaat. Deze zouden beheerst moeten zijn en het paar moet in staat zijn samen de ring binnen te komen, de keurmeesters te begroeten en in de startpositie te gaan zonder herhaalde aanwijzingen of dat de hond gaat rennen door de ring. Het verlaten van de ring moet ook samen gebeuren en niet ongecontroleerd. Dit is van belang voor de algemene indruk die het publiek en de keurmeester krijgen, maar ook voor de veiligheid op de wedstrijdlocatie. De geleider mag de hond wel op een bemoedigende manier aaien in de ring voordat de muziek begint en nadat de muziek eindigt.

Vragen die de keurmeester zichzelf kan stellen om tot een goede beoordeling van het onderdeel Presentatie te komen:

- ⇒ Werkte de hond op een natuurlijke manier, bereidwillig en met toewijding?
- ⇒ Reageerde de hond correct en snel op signalen?
- ⇒ Waren de signalen subtiel in de uitvoering verwerkt?
- ⇒ Werkten de geleider en de hond samen als een team?
- ⇒ Heeft het team hun optreden aan de keurmeester en de toeschouwers goed kunnen tonen?

IV.2. Inhoud

Het onderdeel Inhoud richt zich op hoe goed de routine is samengesteld, waarbij zowel de technische complexiteit als de flow van de routine wordt beoordeeld.

De routine moet een passend technisch niveau hebben, goed in balans en creatief zijn, zodat het een bevredigende ervaring is voor zowel de performer als het publiek.

Dit onderdeel omvat verschillende aspecten:

De hond is de ster van het optreden: Bij Dog Dance gaat het voornamelijk om de hond die oefeningen uitvoert, de focus ligt op de hond. De geleider beweegt hierbij ondersteunend en het is de interactie binnen het team die van de hond een ster maakt. De geleider hoort niet degene te zijn die de meeste aandacht trekt.

Evenwichtig en uitgebreid ringgebruik: Het team maakt uitgebreid gebruik van de ring, passend bij het formaat en de snelheid van de hond. De ring wordt, onafhankelijk van de afmeting en snelheid van de hond, goed in balans gebruikt. Daarnaast is er een variatie in de lijnen en de patronen waarin de combinatie zich door de ring beweegt.

Balans: Een goed uitgevoerde routine heeft een goede balans van de oefeningen, waarbij de vaardigheden van de hond zichtbaar worden zonder dat men overweldigd wordt doordat er te veel oefeningen en overgangen worden getoond. Het doel is om de juiste balans te vinden, zodat de routine boeiend is maar geen gehaste indruk maakt.

Variëteit en creativiteit: Hoewel consistentie belangrijk is en de routine een logische samenhang dient te hebben, moet er ook variëteit in de routine zitten. De hond en de geleider moeten een reeks verschillende soorten oefeningen demonstreren, zodat het publiek geboeid blijft.

Naast de diversiteit aan oefeningen valt er te variëren op gebied van de lichaamshouding (liggend, zittend, staand) van de geleider. Dit geldt tevens voor de hond. De afstand tussen hond en geleider kan wisselen (bij Freestyle). De hond kan richting de geleider werken of er vandaan (dus met oogcontact of zonder). De hond kan diverse richtingen op bewegen (zoals zijwaarts, achterwaarts, voorwaarts, draaiend). De hond kan aan diverse kanten van de geleider bewegen. De geleider en/of de hond kunnen zich in diverse tempo's bewegen. Er kan op diverse manieren gebruikt gemaakt worden van een rekvisiet, indien van toepassing.

Er gelden geen verplichte oefeningen.

Voor *Heelwork to Music* geldt dat niet alle 10 erkende HTM-posities verplicht zijn.

Het aantal gebruikte posities moet geschikt zijn voor het niveau waarop het team uitkomt. Dit geldt ook voor de hoeveelheid achterwaarts, zijwaarts, draaibewegingen en snelheden, deze zijn ook afhankelijk van het niveau. Een routine wordt mede interessant gemaakt door de variatie in looplijnen en -patronen door de ring (passend bij het niveau).

Voor *Freestyle* geldt dat oefeningen en combinaties van oefeningen niet onnodig repetitief mogen zijn. Er kan gevarieerd worden zoals hierboven al genoemd.

Het hoeft echter niet compleet voorkomen worden dat bepaald oefeningen (zoals om de as spinnen, of een slalom door de benen, enz.) herhaald worden.

Deze oefeningen kunnen op passende wijze herhaald worden in verschillende delen van de routine en uitgevoerd worden in een andere context waardoor het toch als variatie wordt beoordeeld.

Keurmeesters zouden zich niet moeten richten op het aantal uitgevoerde oefeningen, maar eerder op de variëteit van de inhoud en hoe relevant deze is voor de gekozen muziek, het thema of het verhaal.

Moeilijkheidsgraad/technische uitvoering: De moeilijkheid van de oefeningen wordt beoordeeld op basis van hoe complex ze zijn om aan te leren en uit te voeren. De moeilijkheid van een oefening wordt vaak gemeten aan de hand van het aantal aan te leren stappen dat nodig is om de oefening uit te voeren. Bijvoorbeeld, een oefening, of oefeningenreeks, die uit verschillende componenten bestaat, wordt als moeilijker gezien dan een enkelvoudige

oefening.

Maar ook werken op afstand of zonder oogcontact wordt over het algemeen als moeilijker beschouwd.

De moeilijkheidsgraad dient van een passend niveau te zijn: Aangezien verschillende honden verschillende natuurlijke vaardigheden hebben, moet de moeilijkheidsgraad van de routine passend zijn voor het vaardigheidsniveau van de hond. De keurmeester moet overwegen hoe goed de hond de verschillende elementen van de routine beheerst op basis van zijn individuele talenten. Het tonen van een, met de overige oefeningen van de routine uit balans zijnde, oefening met een hogere moeilijkheidsgraad dient niet aangemoedigd te worden.

Hoewel juryleden de moeilijkheidsgraad van oefeningen binnen een routine moeten belonen, mag dit niet leiden tot deelnemers die hogere moeilijkheidsniveaus proberen te behalen om meer punten te verdienen ten koste van de hond of de sport in het algemeen. Er moet worden gewaarborgd dat routines, kostuums, muziek en rekvisieten niet de indruk wekken dat deze activiteit minder een hondentrainingswedstrijd is en meer en meer een showact.

Verbindende overgangen: De inhoud wordt niet alleen beoordeeld op het aantal of de complexiteit van de oefeningen, maar ook op hoe goed de geleider en de hond erin slagen deze losse elementen samen te voegen door middel van vloeiende overgangen om tot een samenhangende en boeiende uitvoering te komen.

Gebruik van rekvisieten: Verschillende soorten bewegingen (apporteren, trekken, duwen, het laten liggen, enz.) kunnen op een positieve en creatieve manier in de routine worden verwerkt, zolang de hond niet overmatig gefixeerd raakt op het attribuut of ermee gaat spelen. Een rekvisiet kan mobiel of statisch zijn. De routine moet laten zien dat de hond even goed werkt met als zonder het attribuut. Idealiter blijft het enthousiasme van de hond om te werken constant vóór, tijdens en na het gebruik van het attribuut. Een attribuut mag nooit worden gebruikt als beloning voor de hond, zelfs niet na de uitvoering.

Vragen die de keurmeester zichzelf kan stellen om tot een goede beoordeling van het onderdeel Inhoud te komen:

- ⇒ Voldeed de routine aan de criteria van de categorie HTM of FS en het niveau 1, 2 of 3?
- ⇒ Was er sprake van variatie en geen onnodige herhalingen?
- ⇒ Waren de oefeningen passend bij de context van de routine?
- ⇒ Waren de oefeningen geschikt voor de hond?
- ⇒ Werd de hond niet overschaduwd door de bewegingen van de geleider?
- ⇒ Was het een interessante routine?
- ⇒ Verliep het optreden vloeiend door een goede samenhang tussen de oefeningen?
- ⇒ Werd de ringruimte effectief gebruikt?
- ⇒ Was er sprake van enige moeilijkheidsgraad?

IV.3. Artistieke interpretatie

De essentie van de Artistieke interpretatie ligt in het gebruik van muziek. Het draait echter niet alleen om het op een functionele en vloeiende manier combineren van de bewegingen van de hond, de geleider en het team met de muziek. Bij de artistieke interpretatie is ook de verbinding tussen de emotie van de muziek en de sfeer van de routine van belang.

Bij het beoordelen van de artistieke interpretatie is het cruciaal dat de keurmeester de routines niet beoordeelt op basis van eigen muzikale of andere voorkeuren, maar dat de beoordeling eerlijk is voor alle verschillende stijlen. Aan de andere kant is het de verantwoordelijkheid van de deelnemer om de routine zo in elkaar te zetten dat het bekeken kan worden zonder diepgaande kennis van specifieke referenties zoals een film, muziekvideo of videogame. Dit betekent niet dat alle gebruikte muziek 'regulier' moet zijn, maar dat de routine zo is opgebouwd dat de

gepresenteerde routine ook zonder kennis van bepaalde films/ muziekvideo's/videospellen een goed samenspel met de gekozen muziek laat zien. De keurmeester moet in staat zijn om van een goed opgebouwd geheel, goed geïnterpreteerde muziek en de sfeer van de routine te genieten, zelfs zonder achtergrondkennis, zolang de volgende artistieke elementen goed zijn gekozen:

De structuur van de routine, de choreografie: Hoe de oefeningen zijn gerangschikt is essentieel; hoe begint de routine, hoe is de opbouw en hoe eindigt deze en waar wordt een oefening in de ring gepositioneerd? Deze opbouw moet tevens goed bij de muziek en het concept (het idee achter de routine) passen. Daarbij moet de routine soepel verlopen, zonder slordige of abrupte overgangen tussen de oefeningen (tenzij dit passend is). De routine is duidelijk als zodanig gepland, dit is goed te zien aan de getoonde structuur. Daarbij is de hond gedurende de hele routine in beweging; langdurige statische houdingen worden niet aangemoedigd. Korte pauzes die goed in de routine zijn verwerkt, worden gelijkwaardig beoordeeld aan andere oefeningen.

Het overbrengen van het idee achter de routine: Naast het gebruik van muziek wordt bij de artistieke interpretatie ook de visualisatie van de routine-idee beoordeeld. Is het algemene thema of idee van de routine duidelijk, en hoe is dit overgebracht naar het publiek? Zijn de gekozen oefeningen passend voor het overbrengen van dit idee? Wat te denken van eventuele rekwisieten?

De keurmeester heeft nooit een voorkeur voor een dansroutine boven een verhalende routine of andersom, maar staat in alle eerlijkheid open voor alle stijlen. De gekozen stijl wordt niet op zichzelf beoordeeld, maar er wordt gekeken naar hoe kundig het geheel van oefeningen, muziek en aankleding, zoals kostuum en eventuele rekwisieten, het concept weten over te brengen aan het publiek.

De muziek past bij de hond: Bij het kiezen van de muziek is er naast de sfeer nog veel meer om rekening mee te houden. Vaak wordt gekeken naar hoe goed de stappen van de hond passen bij het ritme van de muziek, en dit kan inderdaad een criterium zijn bij het kiezen van muziek. Echter, soms kan het juiste ritme ook gevonden worden in bijvoorbeeld de staartbewegingen van de hond, of in de beweging van de hond wanneer hij sluipt, kruipt of galoppeert. De keurmeester moet in staat zijn om de raakvlakken tussen de beweging van de hond en de muziek te vinden vanuit verschillende perspectieven. Het belangrijkste is dat de geleider in staat is om muziek te kiezen die past bij de oefeningen die de hond uitvoert.

Bij het kiezen van de muziek is rekening gehouden met de fysieke eigenschappen en het temperament van de hond: de hond moet in staat zijn om natuurlijk en comfortabel op de gekozen muziek te bewegen.

Punctuatie: De routine is duidelijk voor deze muziek gemaakt, met een goede timing op de dynamische veranderingen in de muziek (wanneer het volume toe of afneemt), de tempowisselingen, de modulatie (de toonsoortverandering), de punctuatie ('adempauzes') of andere hoorbare melodische veranderingen in de muziek.

De routine geeft altijd een visuele versterking van het muziekstuk weer, en vice versa versterkt de muziek de getoonde oefeningen.

Door de bewegingen van de hond af te stemmen op veranderingen in tempo of thema in de muziek, kan de nauwkeurigheid van het werk van de hond worden benadrukt. Dit is vooral belangrijk in de hoogste klasse, omdat daarmee de precisie waarmee de hond op de aanwijzingen reageert duidelijk naar voren komt.

Het is niet de bedoeling dat de routine en muziek los van elkaar staan; dat er losse oefeningen worden getoond op een soort achtergrondmuziek.

Ook de interpretatie van de sfeer van de muziek is een essentieel onderdeel van de choreografie: serieuzer werk op serieuze muziek, vrolijk werk op vrolijke muziek en bijvoorbeeld een sluipende beweging bij spannende muziek. Het is belangrijk dat er geen tegenstrijdigheid is tussen de getoonde oefeningen of routine en de sfeer van de muziek.

Passende bewegingen van de geleider: Ook de beweging van de geleider in de routine moet voldoen aan richtlijnen. Deze leveren immers een grote bijdrage aan het weergeven van het ritme van de muziek. In combinatie met de oefening die de hond doet kunnen de bewegingen van de geleider het optreden van de hond benadrukken. De bewegingen van de geleider en de hond moeten echter wel in balans zijn, zodat de geleider bijvoorbeeld niet grootse bewegingen maakt terwijl de hond stil staat. Aan de andere kant, wanneer de hond grotere bewegingen maakt of snel beweegt, kan de geleider ook grotere bewegingen maken of sneller bewegen. De geleider kiest dus bij voorkeur een muziekritme uit waar hij of zij zelf ook goed op kan bewegen.

Weerspiegeling van de emoties in de muziek: De sfeer van de routine moet geloofwaardig overkomen bij het publiek. Dit vereist dat de emotie of houding van de geleider niet tegenstrijdig is aan de sfeer van de muziek. De geleider weet de muziek met het juiste gevoel en betekenis over te brengen.

Daarnaast kan een thema worden benadrukt door goed gebruik te maken van bijvoorbeeld de tekst (al is het verstandig dat de geleider rekening houdt met een mogelijke taalbarrière tussen de gekozen muziek en de keurmeester).

Passend gebruik van de muziek: De gekozen muziek, het thema en de uitvoering moeten geschikt zijn voor een publieksevenement.

Kostuum en rekvisieten: Wanneer er rekvisieten worden gebruikt, moeten deze van betekenis zijn voor de routine en de algehele vertaling van de muziek of het verhaal ondersteunen.

Op vuurwapen look-a-likes na is geen enkel voorwerp is op zichzelf verboden als attribuut, zolang het essentieel is voor de routine en geen gevaar oplevert voor de hond.

Het kostuum vormt een goede aanvulling op het routine-idee.

Overige factoren om in overweging te nemen bij de beoordeling van het onderdeel Artistieke interpretatie:

Tijdens het bekijken van de routine is het goed voor de keurmeester om zich af te vragen of de geleider tijdens het ontwerpen van deze routine heeft gedacht aan zowel het passend maken voor de hond, het verwerken van de eigen artistieke ideeën én het aantrekkelijk maken voor het publiek.

Hoe heeft de geleider ervoor gezorgd dat de aandacht van het publiek naar de juiste dingen wordt getrokken? Er zijn verschillende manieren om de aandacht van de toeschouwer naar de hond en de samenwerking te leiden. Belangrijke elementen die aandacht trekken, zijn de grootte, de vorm en de snelheid. De grootte kan bijvoorbeeld door de geleider benut worden door zelf door de knieën te gaan wanneer ze met een kleine hond werken, zodat ze kleiner lijkt ten opzichte van de hond. De vorm kan worden benadrukt door de beweging van de hond te herhalen met de eigen beweging van de geleider of door de geleider in de richting van de hond te wijzen bij een bijzonder trucje. Het is ook heel natuurlijk voor mensen dat hun blik snel naar een snel bewegend object in de ring gaat (de hond), in plaats van naar iets dat trager beweegt of stil blijft (de geleider), wat de hond meer naar voren kan brengen in de uitvoering. Als keurmeester is het goed om bewust te zijn van verschillende technieken om de toeschouwer te beïnvloeden – zodat je ze kunt herkennen en waarderen, maar ook niet volledig verblind raakt door visuele details en in staat bent om voorbij deze details te kijken naar alles wat er in de ring gebeurt. Een typisch voorbeeld hiervan is het presenteren van bewegingen vanuit een hoek waarbij de keurmeester moeilijker fouten kan zien.

Vragen die de keurmeester zichzelf kan stellen om tot een goede beoordeling van het onderdeel Artistieke interpretatie te komen:

- ⇒ Liet de interpretatie van de muziek een goede timing zien qua ritme en frasering?
- ⇒ Paste de muziek zowel bij de hond als de geleider?
- ⇒ Was er duidelijk een doordachte choreografie zichtbaar, rekening houdend met de criteria van het niveau?
- ⇒ Waren de bewegingen afgestemd op de muziek en van betekenis voor de routine?
- ⇒ Stonden de bewegingen van de hond centraal, werden deze niet overschaduwed door de expressieve bewegingen van de geleider?
- ⇒ Droeg het kostuum van de geleider op passende wijze bij aan de interpretatie?
- ⇒ Waren de rekvisieten, indien gebruikt, geïntegreerd in de routine en relevant voor het optreden?

IV.4. Partnerschap en welzijn

Het onderdeel Partnerschap en welzijn is specifiek bedoeld om geleiders aan te moedigen zowel in het ontwerp van hun routine als tijdens de uitvoering ervan altijd goed het belang van hun hond in overweging te nemen.

Passend bij de eigenschappen van de hond, zowel fysiek als mentaal: Bij het ontwikkelen van de routine is rekening gehouden met de fysieke en mentale eigenschappen van de hond. Dit betekent dat de geleider de fysieke eigenschappen en het temperament van de hond heeft meegenomen bij het creëren van de routine; de geleider heeft geen te zware fysieke bewegingen voor de hond in de routine opgenomen en heeft de routine niet te snel gemaakt, zodat een energieke hond nog steeds in staat is om het uit te voeren zonder uit te glijden. Fysieke belasting is echter niet het enige risico voor de hond in de routine; ook aanzienlijke mentale stress moet in de beoordeling worden meegenomen. Lichte stress is inherent aan het werk en zal niet zo gauw tot een lagere beoordeling leiden.

Gezondheid en veiligheid van de hond: Een vakkundig routine-ontwerp heeft direct invloed op de veiligheid van de hond tijdens de routine. Dit betekent dat er geen gevaarlijke bewegingen voor de hond in de routine mogen zitten. Een beweging kan gevaarlijk zijn als er een aanzienlijk risico is op vallen van grote hoogte of uitglijden bij hoge snelheid. Het type vloer van de wedstrijdring dient altijd in acht te worden genomen. De belasting kan ook geleidelijk ontstaan, bijvoorbeeld wanneer de routine veel herhalingen van dezelfde oefening bevat of wanneer herhalingen te snel worden uitgevoerd, zodat de hond de beweging niet meer correct uitvoert of afmaakt.

Als er gebruik gemaakt wordt van rekvisieten dan moeten deze stabiel en veilig zijn. Het kostuum dient geen ongemak op te leveren en net als alle bewegingen van de geleider veilig te zijn voor de hond.

Het partnerschap, de band die het team heeft: Partnerschap komt tot uiting in de diepe connectie tussen het paar. Zowel de hond als de geleider voelen zich op hun gemak bij de ander en begrijpen elkaar. Het team straalt duidelijk uit dat ze goed op elkaar zijn ingespeeld, ze hebben vertrouwen in elkaar en ze genieten van de interactie. De geleider ondersteunt de hond te allen tijde zodat de hond zich altijd veilig en gerespecteerd weet te voelen. De hond toont zijn wil tot samenwerking. Een positieve relatie uit zich niet alleen door glimlachen en kwispelen (waarvan de frequentie overigens sterk varieert tussen rassen). Het is belangrijk om de hele houding van de hond te lezen bij het beoordelen van zijn werk en rekening te houden met de rastypische eigenschappen. Meer dan via kwispelen komt de vreugde van het werk tot uiting in een nauwkeurige uitvoering en een ontspannen werkhouding.

Overige factoren om in overweging te nemen bij de beoordeling van het onderdeel Partnerschap en welzijn:

Het zijn geen gemakkelijke zaken voor een keurmeester om te beoordelen. Ze zijn ook niet gemakkelijk voor de deelnemers om mee om te gaan. Deelnemers hebben niet de intentie om hun hond schade te berokkenen, maar soms denkt een geleider niet aan alle risico's of beschouwt hij een beweging niet als gevaarlijk, omdat de hond deze beweging in de training moeiteloos kan uitvoeren. Vooral in Freestyle, waar de keuze aan oefeningen onbeperkt is, is het van groot belang dat we als keurmeesters de geleiders ondersteunen in het veilig beoefenen van de sport. Dit betekent niet dat we alles wat mogelijk gevaarlijk is uit voorzorg als gevaarlijk moeten beoordelen, maar anderzijds mogen we ook niet bang zijn om in te grijpen als we onnodige risico's zien. Het is belangrijk dat Dog Dance keurmeesters zich op het gebied van de fysiologie en stress van honden voortdurend ontwikkelen, zodat zij deze aspecten gemakkelijker kunnen beoordelen.

Kenmerkende signalen van fysieke of psychologische belasting zijn beginnende haperingen in de uitvoering, maar er zijn veel meer zichtbare risico's. Het is een belangrijke taak voor ons als keurmeesters om de sport in een gezonde richting te sturen; we willen namelijk dat Dog Dance een veilige sport is voor elke hond die eraan deelneemt. Het is overigens belangrijk dat we er niet vanuit gaan dat er geen risico's zullen zijn bij HTM alleen maar omdat de bewegingen daar misschien minder 'extreem' zijn dan in Freestyle.

Hoofdstuk V Competitieklassen

Het is essentieel om bij de beoordeling de criteria behorende bij de verschillende competitieklassen in gedachten te houden. Elke keurmeester moet een beeld hebben van het niveau van een goede uitvoering per klasse. In de HTM/FS debutanten, FS 1 en HTM 1 bijvoorbeeld, ligt de nadruk op de goede samenwerking en is de hoeveelheid en de moeilijkheidsgraad van de oefeningen nog van minder belang, hoewel het positief is als er al oefeningen met meer variatie aanwezig zijn. In deze klassen hoeven de choreografische verdiensten ook nog niet verbluffend te zijn, het belang daarvan neemt met name toe in de hogere klassen.

Het is belangrijk om te onthouden dat, ook als de routine nog niet helemaal perfect is, het goed is om juist vanaf de eerste klasse een groot belang te hechten aan het partnerschap en het plezier in samenwerken.

In de FS 2 en HTM 2 moet de samenwerking tussen hond en geleider goed zijn, en de routine moet al wat meer oefeningen bevatten, waarvan sommige technisch van een hogere moeilijkheidsgraad zouden moeten zijn. In de praktijk betekent dit dat de routine in de FS 2 en HTM 2 meer uitdagende oefeningen moet bevatten, zoals bijvoorbeeld (bij FS) een oefening op afstand, een achter de rug uitgevoerde beweging of een oefening die op een andere manier technisch moeilijker is. Er is echter niet één specifieke oefeningencategorie die in de FS 2 en HTM 2 beheerst moet worden; de geleider kan moeilijkere oefeningen kiezen die geschikt zijn voor zijn of haar hond, afhankelijk van de vaardigheden passend bij deze hond.

In de FS 3 en HTM 3 zijn de eisen hoger dan in de lagere klassen, maar de keurmeester moet zich ervan bewust zijn dat er ook een groot verschil is tussen 21 en 30 punten in de FS 3 en HTM 3. De routine in de FS 3 en HTM 3 kan echter al een behoorlijke hoeveelheid oefeningen bevatten en meerdere technisch veeleisende bewegingen. Bij een routine in de hoogste klasse is het ook belangrijk dat de geleider kan laten zien dat hij de mogelijkheden van zijn hond kent en deze effectief inzet in de choreografie. Dit komt naar voren als een sterke artistieke interpretatie door middel van choreografische vaardigheden en originaliteit in de oefeningen. In de hoogste klasse mag vanzelfsprekend een optimale samenwerking tussen het paar niet worden vergeten!

Voor de keurmeester is het belangrijk om veel routines te zien, zowel in de praktijk als op video, en het oog te trainen om het niveau in de verschillende klassen juist in te kunnen schatten. Het vormen van dit totaalbeeld is vooral belangrijk omdat het een duidelijk referentiekader biedt om de routines op elke wedstrijd te kunnen vergelijken. Dit maakt het mogelijk om te garanderen dat de beoordelingen niet onterecht variëren, ongeacht het niveau van de betreffende dag, maar dat het vereiste niveau consistent blijft, ongeacht de variaties in het niveau van elke competitie.